

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஆத்ம உணர்வுடைய தந்தை, உங்களுக்கு “ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவீர்களாக!” என்ற பாடத்தைக் கற்பிக்கின்றார். சரீர உணர்வைத் துறப்பதே உங்கள் முயற்சியாகும்.

கேள்வி: நீங்கள் சரீர உணர்விற்கு வரும்போது முதலில் உருவாகும் நோய் எது?

பதில்: ஒருவரின் பெயரிலும், உருவத்திலும் சிக்கிக் கொள்வதாகும். இந்த நோய் உங்களை விகாரமானவர்கள் ஆக்குகிறது. இதனாலேயே தந்தை கூறுகிறார்: ஆத்ம உணர்வில் நிலைத்திருப்பதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் சரீரத்தில் எவ்வித பற்றையும் நீங்கள் கொண்டிருக்கக் கூடாது. சரீரத்திலுள்ள பற்றைத் துறந்து, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் தூய்மை ஆகுவீர்கள். நீங்கள் பந்தன வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு, ஜீவன் முக்தி அடைவதற்கான பாதையைத் தந்தை உங்களுக்குக் காட்டுகிறார். இது உங்கள் கல்வியாகும்.

ஓம் சாந்தி. நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகவேண்டும் என ஆன்மீகத் தந்தை உங்களுக்குக் கூறுகிறார். அதாவது நீங்கள் ஆத்ம உணர்வில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். நீங்கள் யாரை நினைவு செய்ய வேண்டும்? தந்தையை. நீங்கள் தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதனால், நீங்கள் அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். எல்லையற்ற தந்தை வந்து கூறுகின்றார்: நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுவீர்களாக! நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாகி, தொடர்ந்தும் சரீர உணர்வைத் துறப்பீர்களாக. அரைக் கல்பத்திற்கு நீங்கள் சரீர உணர்வுடையவர்களாக இருந்தீர்கள். அரைக் கல்பத்திற்கு நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். சத்திய, திரேதா யுகங்களில் நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாக இருந்தீர்கள். அங்கு, நீங்கள் ‘நான் ஓர் ஆத்மா, இப்பொழுது இச் சரீரம் பழையதாகி விட்டது, நான் அதனை இப்பொழுது துறக்க வேண்டும். நான் அதனை மாற்றப் போகின்றேன்’ என்ற விழிப்புணர்வில் இருக்கின்றீர்கள். (பாம்பின் உதாரணமுள்ளது). நீங்களும் அந்தப் பழைய சரீரங்களைத் துறந்து விட்டு, புதிய சரீரங்களுக்குள் பிரவேசிப்பீர்கள். என்பதனாலேயே, இப்பொழுது நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகவேண்டும். உங்களை இவ்வாறு ஆக்குபவர் யார்? சதா ஆத்ம உணர்வில் இருக்கும் ஒரேயொரு தந்தை ஆவார். அவர் ஒருபோதும் சரீர உணர்வுடையவர் ஆகுவதில்லை. அவர் ஒருதலையே வந்தாலும், அவர் சரீர உணர்வுடையவர் ஆகுவதில்லை. ஏனெனில் இந்தச் சரீரம் அவருக்குச் சொந்தமானதல்ல அவர் அதனைக் கடனாகவே பெற்றுள்ளார். அவர் இந்தச் சரீரத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்தச் சரீரத்தைக் கடனாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் அந்த ஒரேயொருவர், அதில் பற்றைக் கொண்டிருக்க மாட்டார். அந்தச் சரீரத்தைத் துறக்க வேண்டுமென்று அவருக்குத் தெரியும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நானே வந்து, குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தூய்மைப்படுத்துகிறேன். நீங்கள் சதோப்பிரதானாக இருந்து, இப்போது தமோப்பிரதான் ஆகிவிட்டீர்கள். இப்பொழுது, தூய்மையானவர்கள் ஆகுவதற்காக, என்னுடன் யோகம் செய்வதற்கு. உங்களுக்கு நான் கற்பிக்கின்றேன். “யோகம்” என்ற வார்த்தையிலும் பார்க்க “நினைவு” என்ற வார்த்தையை உபயோகிப்பது நல்லது. உங்களுக்கு நான் நினைவு செய்வதற்குக் கற்பிக்கின்றேன். குழந்தைகள் தங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கின்றார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். ஆத்மாவே நினைவு செய்கின்றார். இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகின்றபோது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். பின்னர் தந்தை வந்து, உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குகின்றார். சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகியதால், நீங்கள் சிலரின் பெயரிலும் உருவத்திலும் சிக்கிக் கொண்டுள்ளீர்கள் நீங்கள் விகாரமுள்ளவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். முன்னர் நீங்கள் எல்லோரும் விகாரமற்றவர்களாக இருந்தீர்கள். பின்னர் மறுபிறவி எடுக்கும்போது நீங்கள் விகாரமுள்ளவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். ஞானம் என்றால் என்னவென்றும், பக்தி என்றால் என்னவென்றும் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். ஐந்து விகாரங்களும் இராவணன் உருவில் ஆரம்பமாகும்போது, துவாபர யுகத்தில் பக்தி ஆரம்பமாகிறது. பாரதத்திலேயே இராம இராச்சியமும், இராவண இராச்சியமும் நினைவு கூரப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் எவ்வளவு காலத்திற்கு இராம இராச்சியம் நீடித்ததென்றோ, எவ்வளவு காலத்திற்கு இராவண இராச்சியம் நீடித்ததென்றோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. இந் நேரத்தில் அனைவரும் கல்லுப் புத்தியுடைய தமோபிரதானாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விகாரத்தின் மூலம் பிறப்பெடுத்தார்கள். இதனாலேயே இது விகாரமுள்ள உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. புதிய உலகிற்கும், பழைய உலகிற்குமிடையே பகலுக்கும் இரவுக்குமிடையே உள்ள பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. புதிய உலகில் பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது. வேறு எந்தத் தேசமும் பாரதம் போன்று தூய்மையான தேசமாக முடியாது, வேறு எந்தப் பூமியும் பாரதம் போன்று தூய்மையற்றதாகவும் ஆக முடியாது. தூய்மையாகவிருந்தது பின்னர் தூய்மையற்றதாகி, மீண்டும் அது தூய்மையானதாக வேண்டும். தேவர்கள் தூய்மையானவர்களாக இருந்தார்களென்றும், பின்னர் அவர்கள் மறுபிறவி எடுக்கும்போது தூய்மையற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார்களென்றும் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களே அதிகளவு எண்ணிக்கையான பிறவிகளை எடுக்கிறார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இவரின் பல பிறவிகளில், இறுதிப் பிறவியின் முடிவிலேயே நான் வருகிறேன். இவர் தனது 84வது பிறவியை முடித்து, ஓய்வுபெறும் ஸ்திதியின் பொழுதே, நான் இவரினுள் பிரவேசிக்கிறேன். திரிமூர்த்தியும் உள்ளார்: பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர். எவ்வாறாயினும், மக்கள் தமோபிரதானாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு இது தெரியாது. அவர்கள் எவரது வாழ்க்கை வரலாறும் மனிதருக்குத் தெரியாது. மக்கள் அவர்களை வழிபடுகின்றார்கள். ஆனால் இவை அனைத்தும் குருட்டு நம்பிக்கையாகும். பக்தி, பிராமணர்களுடைய இரவு என்றும், சத்திய, திரேதா

யுகங்கள் பிராமணர்களுடைய பகல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது பிரம்மாவே மக்களின் தந்தை என்பதால் குழந்தைகளும் இருக்க வேண்டும். பிராமண குலம் உள்ளதே அன்றி பிராமணர்களுக்கு ஒரு வம்சம் இருப்பதில்லை என்று உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களே உச்சிக் குடுமிகள். உச்சிக் குடுமியும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் அதி மேலான பரமதந்தையான, பரமாத்மா சிவன் உள்ளார். அவருக்கு ஒரு பெயர் மாத்திரமே உள்ளது. எவ்வாறாயினும் அவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் அவருக்குப் பல பெயர்களை வழங்கியுள்ளார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அதிகளவு ஆடம்பரமும், பகட்டும் உள்ளன. பல விக்கிரங்களும், பல ஆலயங்களும் உள்ளன. அவர்கள் யாகங்கள் வளர்க்கின்றார்கள், தபஸ்யா செய்கின்றார்கள், தான தர்மங்கள் போன்ற பலவற்றைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் தாம் பக்தி மூலம் கடவுளை அடைவோம் என்று கூறுகிறார்கள். யார் அவரை அடைகின்றார்கள்? முதலில் வருபவர்களே முதலில் பக்தியை ஆரம்பிப்பார்கள். தேவர்கள் ஆகவுள்ள, பிராமணர்களே அரசன், அரசி, பிரஜைகள் ஆகுகிறார்கள். முற்றிலும் தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்களும், 16 சுவர்க்கக் கலைகள் நிறைந்தவர்களும், முற்றிலும் விகாரமற்றவர்களும் வன்முறையற்றவர்களையும் கொண்ட அதி மேலான தேவ தர்மம் அங்கிருந்தது. பாரதத்தில் ஆதி சனாதன தேவ தர்மம் இருந்தபோது, எல்லையற்ற செல்வம் இருந்தது. முதன் முதலில் தேவ தர்மத்திற்குச் சொந்தமான நீங்களே 84 பிறவிகளை எடுக்கிறீர்கள் என்பதைத் தந்தை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறார். அனைவரும் 84 பிறவிகள் எடுப்பதில்லை. 84 பிறவிகள் மாத்திரமே உள்ளன. ஆனால் 8.4 மில்லியன் பிறவிகள் உள்ளதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சக்கரத்தின் காலஎல்லை நூறாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: இந்த நாடகம் 5000 வருடங்களாகும். ஆகவே இது ஞானமாகும். சிவபாபா மாத்திரமே ஞானக்கடல் என நினைவுகூரப்படுகிறார். ஏனைய தந்தையர் எல்லைக்குட்பட்டவர்கள். இவரோ எல்லையற்ற தந்தையாவார். அவர்கள் லௌகீகத் தந்தைக்குரியவர்களாக இருந்தும், சந்தோஷத்தை இழந்திருக்கும் போது எல்லையற்ற தந்தையையே நினைவு செய்கின்றார்கள். மறுபிறவி எடுக்கும்போது, உலகம் பழையதும், தமோபிரதானும் ஆகுகின்றது. அப்பொழுதே தந்தை வருகிறார். ஜீவன் முக்தி ஒரு விநாடியில் கிடைக்கிறது. யாரால் அது கொடுக்கப்படுகிறது? எல்லையற்ற தந்தையினாலாகும். உண்மையில் அனைவரும் பந்தன வாழ்க்கையே வாழ்கிறார்கள். நீங்கள் தூய்மையற்றவர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் மீண்டும் தூய்மையானவர்கள் ஆகவேண்டும். இது ஒரு விநாடிக்குரிய விடயமாகும். அந்தக் கல்வியை நீங்கள் நீண்ட காலம் கற்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த ஞானமோ ஒரு விநாடிக்கானதாகும். அங்கு மனிதர்கள் மனிதர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். இங்கு ஆத்மாவே கற்கின்றார். எவ்வாறாயினும், சரீர உணர்வு காரணமாகத், தாங்கள் ஓர் ஆத்மா என்பதை அவர்கள் மறந்து, நான் இன்ன இன்ன அமைச்சர், நான் இன்னார், இன்னார் என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் ஆத்மாக்களே. ஆத்மாக்கள் தங்கள் பாகத்தை, திரு. அல்லது திருமதி. என்ற சரீரத்தில் நடிக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். உண்மையில் ஆத்மாவே அவரின் பாகத்தை சரீரத்தின் மூலம் நடிக்கிறார். சிலர் ஒன்றாகவும் ஏனையவர்கள் வேறொன்றாகவும் ஆகுகின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இந்தப் பழைய உலகம் இப்போது மாறி, புதிய உலகமாகப் போகின்றது. உலகின் புவியியலும், வரலாறும் நிச்சயமாக மீண்டும் இடம்பெற வேண்டும். புதிய உலகம் சதோபிரதானாகும். ஒரு வீடு புதியதாக இருக்கும்போது, அது சதோபிரதான் என்று அழைக்கப்படும். பின்னர் அது பழையதாகி, சீரழிந்துபோகும்போது, அது தமோபிரதான் என்று அழைக்கப்படும். இது ஓர் கல்வியென்பதால், நீங்கள் இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தினதும், உலகச் சக்கரத்தினதும் ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அது பக்தியல்ல. பக்தியில் நோக்கமும், குறிக்கோளும் இல்லாததால், பக்தியைக் கல்வி என்று அழைக்க முடியாது. பக்தர்கள் பிறவி பிறவியாகத் தொடர்ந்து வேதம், மற்றும் சமய நூல்கள் போன்றவற்றைக் கற்கின்றார்கள். இங்கு உலகம் மாற்றமடைய வேண்டும். சத்திய, திரேதா யுகங்களில் பக்தி இருக்க மாட்டாது. துவாபர யுகத்திலேயே பக்தி ஆரம்பமாகிறது. ஆகவே தந்தை இங்கு அமர்ந்திருந்து, ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். இது ஆன்மீக ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆன்மீக ஞானத்தைக் கற்பிப்பவர் யார்? பரமாத்மாவே, அதாவது பரமதந்தையே அதனைக் கற்பிக்கின்றார். அவர் அனைவருக்கும் சொந்தமானவர். ஒரு லௌகீகத் தந்தை ஒருபோதும் பரமதந்தை என்று அழைக்கப்பட மாட்டார். பரலோகத் தந்தையே, பரமதந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் பரந்தாமத்தில் வசிக்கிறார். மக்கள் தந்தையை நினைவு செய்து கூறுகிறார்கள்: ஓ கடவுளே! ஓ ஈஸ்வரே! உண்மையில் அவருக்கு ஒரு பெயர் மாத்திரமே உள்ளது. ஆனால் பக்தி மார்க்கத்தில் அவர்கள் அவருக்குப் பல பெயர்களை வழங்கியுள்ளார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அதிகளவு பக்தியின் விரிவாக்கம் உள்ளது. அவை அனைத்தும் மனிதர்களின் வழிகாட்டல்கள் ஆகும். இப்பொழுது மக்களுக்கு கடவுளின் வழிகாட்டல் தேவையாகும். கடவுளின் வழிகாட்டல்கள் ஸ்ரீமத்தாகும். ஸ்ரீ ஸ்ரீ 108 பேரின் மாலை உருவாக்கப்படுகின்றது. இந்த மாலை இல்லறப் பாதைக்குரியவர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. மறுபிறவி எடுக்கும்போது நீங்கள் ஏணியில் இறங்கி, கடனாளிகள் ஆகுகிறீர்கள். மக்களின் புத்தி தூய்மையற்றுப் போகும் போது, அவர்கள் கடனாளிகள் ஆகுகிறார்கள். 100 வீதம் செழிப்பாக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது கடனாளிகள் ஆகி உள்ளார்கள். அவர்களின் புத்தி பூட்டப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு அப் பூட்டைப் போட்டவர் யார்? அது கோட்நிஜ் பூட்டாகும். பாரதம் முதற் தரமான இடமாக இருந்தது, அதனைப் போன்று வேறு எந்தத் தேசமும் இருக்கவில்லை. பாரதத்திற்கு அதிக புகழ் உள்ளது. அனைத்து சமயத்தினருக்கும் பாரதம் மிகச் சிறந்த யாத்திரை ஸ்தலமாகும். எவ்வாறாயினும், நாடகத்திற்கு ஏற்ப, கீதை பொய்யாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தவறு பாரதத்தினாலும், முழு உலகத்தாலும் இழைக்கப்பட்டது. கீதை பாரத மக்களாலேயே

பொய்யாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கீதை ஞானத்தின் மூலமாகவே தந்தை புதிய உலகை உருவாக்கி, அனைவருக்கும் ஜீவன்முத்தியை அளிக்கிறார். பாரதமே அனைத்துப் பூமியிலும் மேன்மையானதாகவும், செல்வம் மிக்கதாகவும் இருந்தது. அது இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை அவ்வாறு ஆகுகின்றது. விருட்சம் தலைகீழாக உள்ளது. அதன் விதை மேலே உள்ளது. அவர் விருட்சத்தின் பிரபு என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அவரே வியாழ சகுனத்தைக் (குருதிசை) கொண்டு வருகின்றார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: விருட்சத்தின் பிரபுவாகிய நான் வரும்போது, வியாழ சகுனம் பாரதத்தின் மீது படீந்து, அது மேன்மையானதாகுகிறது. பின்னர், இராவணன் வரும்போது, ராகுவின் சகுனங்கள் வருகின்றன. அப்போது பாரதத்தின் நிலை எவ்வாறுருக்கும்? நீங்கள் தூய்மையானவர்கள் என்பதால், அங்கு நீங்கள் நீண்ட ஆயுளைக் கொண்டிருப்பீர்கள். அரைக் கல்பத்தில் நீங்கள் 21 பிறவிகளை எடுக்கிறீர்கள். கல்பத்தின் மற்றைய பாதியில் இந்திரிய சுகங்களில் ஈடுபடுவதால், உங்களின் ஆயுட்காலம் குறைந்து, நீங்கள் 63 பிறவிகளை எடுக்கிறீர்கள். தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகிறார்: நீங்கள் சதோபிரதான் ஆகவேண்டும். ஆகவே என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். இந் நேரத்தில் அனைத்து சமயத்தவர்களும் தமோபிரதானாக உள்ளார்கள். நீங்கள் இந்த ஞானத்தை அனைவருக்கும் கொடுக்கலாம். அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் ஒரு தந்தை மாத்திரமே உள்ளார். நாங்கள் அனைவரும் ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள் என்பதால், ஏனையவர்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் சகோதரர்கள் என்று அவர்கள் அனைவரும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. ஆத்மா கூறுகிறார்: அது சரி. அனைத்து சகோதரர்களுக்கும் ஒரு தந்தை மாத்திரமே உள்ளார். மகத்துவமான பாபாவே ஆஸ்தியைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர் பாரதத்தில் மாத்திரமே வருகிறார். மக்கள் சிவனின் பிறப்பைக் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் அவர் எப்போது வந்தாரென்பது எவருக்கும் தெரியாது. உங்களுடைய யுத்தம் ஐந்து விகாரங்களுடனாகும். காமமே உங்கள் முதலாவது எதிரியாகும். மக்கள் இராவணனை எரிக்கிறார்கள். அவன் யாரென்பதோ அல்லது தாங்கள் ஏன் அவனை எரிக்கின்றார்கள் என்பதோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. துவாபர யுகத்திலிருந்து நீங்கள் தொடர்ந்து வீழ்வதுடன், தொடர்ந்து தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகுகிறீர்கள். ஒருபுறம் அவர்கள் சிவனை நினைவு செய்து, வழிபடுகின்றார்கள். மறுபுறம் அவரை சர்வ வியாபகர் என்றும் கூறுகிறார்கள். மாயையின் சுழற்சிக்குள் அகப்பட்டதால், நீங்கள் உங்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்கிய அந்த ஒரேயொருவரை அவதூறு செய்தீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் என்னை எண்ணற்ற பிறவிகளில் வைத்துள்ளீர்கள். நீங்கள் என்னை ஒவ்வொரு அணுவிலும் வைத்துள்ளீர்கள். அதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லையற்ற தந்தையை அவதூறு செய்ததன் மூலம் நீங்கள் மிகவும் பாவத்மாக்களாகி உள்ளீர்கள். இது இராவணனின் இராச்சியமாகும். இந் நேரத்தில் அனைவரும் பக்தர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அனைவருக்கும் ஜீவன்முத்தியை அளிக்கும் அந்த ஒரேயொருவர் யார்? சத்திய யுகத்தை ஸ்தாபிக்கும் ஒரேயொருவரே அனைவரதும் பாபா ஆவார். இராவணனை “பாபா” என்று அழைக்க முடியாது. ஐந்து விகாரங்களும் அனைவரிலும் உள்ளது. அவர்கள் விகாரத்தின் மூலம் பிறப்பெடுத்தார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் சீரழிந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். தேவர்கள் முற்றிலும் விகாரமற்றவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அனைவரும் முற்றிலும் விகாரமானவர்கள். தேவர்கள் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள். அதே தேவர்களே இப்பொழுது பூஜிப்பவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். ஆத்மாவே பரமாத்மா என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: இது ஒரு தவறாகும். அனைத்திற்கும் முதலில், நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள்: இந் நேரத்தில் ஆத்மாவாகிய நான் பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர். பின்னர் நான் தேவ குலத்தினுள் செல்வேன். பிராமண குலம் அதி மேன்மையான குலமாகும். பிராமணர்களின் வம்சம் இல்லை. உச்சிக் குடுமி பிராமணர்களையே குறிக்கிறது. நீங்கள் பிராமணர்கள். சிவபாபா அனைவருக்கும் மேலானவர். அவர்கள் பாரதத்தில் பல்வகை ரூபங்களை உருவாக்குகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் பிராமணர்களின் உச்சிக் குடுமியையும் காட்டுவதில்லை. பிராமணர்களின் தந்தையையும் காட்டுவதில்லை. அவர்கள் அதன் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் திரிமூர்த்தியின் அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவ்வாறில்லாவிட்டால், பாரதத்தின் சின்னம் திரிமூர்த்தியாக இருந்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இது முட்காடாகும். இதனாலேயே அவர்கள் ஒரு காட்டு மிருகத்தின் சின்னத்தைச் செய்துள்ளார்கள். அதன் கீழ் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்: சத்தியத்தின் வெற்றி. சத்திய யுகத்தில் சிங்கமும், ஆடும் ஒன்றாக ஒரு குளத்தில் நீர் குடித்ததாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. “சத்தியத்தின் வெற்றி” என்றால் பொய்மையை வெல்வது என்று பொருளாகும். ஆந்த நேரத்தில் அங்கு அனைவரும் பாலும், சீனியும் போன்று சேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் உவர்நீர் போன்று ஆகுவதில்லை. இராவண இராச்சியத்தில் மக்கள் உவர் நீர் போன்று ஆகுகிறார்கள். இராம இராச்சியத்தில் அனைவரும் பாலும், சீனியும் போன்று சேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். இந்த உலகம் முட்காடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. முதலாவது இலக்க முள்ளான, காமம் என்ற விகாரத்தினாலே அவர்கள் ஒருவரையொருவர் குத்துகிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: காமமே உங்கள் மிகப்பெரிய எதிரியாகும். அதன் ஆரம்பம் முதல் மத்தி, இறுதிவரை அது உங்களுக்குத் துன்பத்தையே கொடுக்கிறது. இராவண இராச்சியம் என்பதே சரியான பெயராகும். தந்தை கூறுகிறார்: இந்த ஐந்து விகாரங்களின் மீதும் வெற்றியடைந்து, உலகை வென்றவர்கள் ஆகங்கள். இந்த இறுதிப் பிறவியில் விகாரங்கள் அற்றவர்கள் ஆகங்கள். இப்பொழுது நீங்கள் தமோபிரதானாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகியுள்ளீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் சதோபிரதானாகி, தூய்மையானவர்கள் ஆகவேண்டும். கங்கை தூய்மையாக்குபவர் அல்ல. நீங்கள் உங்கள் சரீரத்திலுள்ள அழுக்கை, உங்கள் வீட்டிலுள்ள நீரினால் சுத்தப்படுத்தலாம்.

ஆனால் அந்நீரினால் ஆத்மாவைச் சுத்தப்படுத்த முடியாது. பக்தி மார்க்கத்தில் எண்ணற்ற குருமார்கள் உள்ளார்கள். ஜீவன்முக்தி அளிப்பவரான - சற்குரு ஒரேயொருவர் மாத்திரமே உள்ளார். அவரே பரம தந்தையும், பரம ஆசிரியரும், பரம சற்குருவும் ஆவார். உங்களுக்கு உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, முடிவின் ஞானத்தைக் கொடுப்பவர் அந்த ஒரேயொருவரே. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. சதோபிரதானாகுவதற்கு தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்யாதீர்கள். ஆத்ம உணர்வுக்கு வருவதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.
 2. பாலும் சீனியும் போன்று சேர்ந்து வாழுங்கள். இக் கடைசிப் பிறவியில் விகாரங்களை வெற்றி கொள்வதுடன் உலகை வென்றவர்கள் ஆகுங்கள்.
- ஆசீர்வாதம்:** உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தியினால் சுயமாற்றத்தைக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு தீவிர முயற்சியாளர் ஆவீர்களாக.
- உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தியே இலகு மாற்றத்திற்கான அடிப்படையாகும். உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தி இல்லையேல் அனுபவம் எதுவும் இருக்க முடியாது. அனுபவம் இல்லையெனில், பிராமண வாழ்க்கையினது சிறப்பியல்பின் அத்திவாரம் உறுதியாக இருக்கமாட்டாது. அத்துடன் ஆர்வம் உற்சாகமும் இருக்கமாட்டாது. உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தி ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் உங்களுக்கு அனுபவத்தைக் கொடுக்கும்போது நீங்கள் ஒரு தீவிர முயற்சியாளர் ஆகுகிறீர்கள். உணர்ந்து கொள்ளும் சக்தியினால் எல்லாவேளைக்கும் இலகு மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியும்.
- சுலோகம்:** சரீர வடிவில் அன்பின் வடிவத்தை வெளித்தோன்றச் செய்து தந்தை பிரம்மாவிற்குச் சமமாக ஆகுங்கள்.

ஓம் சாந்தி